

er bleven afgiven, vil det komme til Behandling i Thinget. Begge Lovforslagene findes allerede trykte i de Nummere af Anhanget, der idag ere omdeelte paa Bladsjerne.

Vi fortsatte dernæst 2den Behandling af Lovforslaget om Troesfrihed; det vil erindres, at det er §§ 9 og 10, der ere under Forhandling. Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Daugaard: Den høitærede Minister, der igaar sidst havde Ordet i denne Sag, har indtrængende og med Alvor udtalt sig om den mislige Stilling, hvori den lutheriske Kirke og ikke blot den, men overhovedet alle Religions-samfund her i Danmark i den nærmeste Tid muligviis vilde komme til at faae ligeoverfor den catholiske Kirke og den catholiske Kirkes medfødte Bestræbelser efter at udvide sig paa andre Confessioners Beføstning. Jeg deler fuldkommen den Frygt, som gik igjennem de Bemærkninger, vi hørte fra den høitærede Minister; ogsaa jeg troer virkelig, at det maa være Statens og ethvert Kirkesamfunds Pligt at værges sig mod Overgreb, der kunne skee af en anden Religion paa de Individuers Beføstning, der endnu selv ikke ere komne til aandelig Myndighed i kirkelig Henseende; det er den samme Betragtning af Forholdene og Opsættelse af de religiøse Tilstande hos os nu og i den nærmeste Fremtid, der væsentlig har bragt mig til at stille Ændringsforslagene til §§ 9 og 10, af hvilke dog det til § 10 har maattet udgaae, da det ikke længere i sin nuværende Redaction passer ind i den Skikkelse, som Loven efter de stedfundne Afstemninger nu vil faae, og jeg maa tilstaae, at de Betænkkeligheder med Hensyn til de religiøse Forholds Udvikling hos os, som have bragt mig til at stille Ændringsforslagene, ere ikke blevene formindskede ved de Udtalelser, jeg her har hørt om Fastsættelsen af Begrebet af anerkjendte og kun bestaaende Troessamfund; thi, dersom vi saaledes holde os til det Begreb af de anerkjendte Troessamfund, som er blevet gjort gjældende her i Salen i Modsatning til de blot bestaaende, og vi saa ville spørge om, hvilke der for Diebliffet ere de bestaaende eller de anerkjendte Troessamfund her i Danmark, saa maa man nærmest tænke paa den jødiske Me-

nighed, den reformeerte Menighed og den catholiske, men saa maatte man igjen efterforske, naar og hvorledes Anerkjendelsen da var givet disse Kirkesamfund, om f. Ex. den catholiske Kirke har en anden Anerkjendelse nu end den, som den fik ved selve Grundlovens Udgivelse, og om den da ved Grundlovens Udgivelse er anerkjendt blot efter den Form og den Stilling, hvori den fra tidligere Tider har bestaaet her i Landet, eller om den er anerkjendt saaledes, som den efter sit eget Væsen med alle sine organiske Indretninger bestaaer der, hvor den har kunnet udfolde sig uden nogenformig Indskrænkning fra Statsmagtens Side i de Lande, i hvilke den har sit Hjem, om man saaledes vilde mene, at den Anerkjendelse, den catholiske Kirke nu har i Danmark, berettiger den til her at fremføre sine Processioner paa offentlig Gade, at opstille sine Udstillinger af Reliquier som Gjenstande for hellig Tilbedelse og for Balsarter, at etablere Jesuiterordenen i Danmark paa samme Maade som i de catholiske Lande, ikke som en tilfældig Skoleanstalt, men som et i selve Catholicismens Organisme dybt indgribende og i den indordnet organisk Samfund. Dersom det skulde antages som givet paa Grund deraf, at Catholicismen er anerkjendt i Danmark, saa troer jeg virkelig, at der er Grund til at nære de Betænkkeligheder, de Betyrninger, der gik igjennem det Foredrag, vi hørte af den høitærede Minister, som jeg sigtede til. Jeg troer derfor, da man heller ikke paa den modsatte Side tør sige, saalænge vi beholde Begrebet af anerkjendte Religionsamfund som dem, der have Lov til at være, som de ere, at Staten er berettiget til at drage en vilkaarlig Grændse for dem, thi det var det, som jeg især tidligere tillod mig at fremhæve, at Staten skulde opfylde sin Tilsynspligt og drage en saadan Grændse for Samfundene, inden hvilken de skulde bevæge sig; jeg troer, siger jeg, naar vi fastholde dette, vil der være Grund til at drage en skarper Begrændsning for den Ret, der i Udvalgets Fleertals § 9 er givet Forældrene med Hensyn til Børnenes confessionelle Opdragelse; om den religiøse Opdragelse bliver der bestemt talt i § 10. I det oprindelige Lovudkast, som handlede om den religiøse